

במדינה

(המשך מעמוד 18)

או מיקרה חמור יותר: במסגרת מסע ההכנות לוועידה הכלכלית, התל-ויתר לשיר יעקב מרדור לטכסאס. היה עלי לערוך סיקור עיתונאי למופעיו בנושאי המשק הישראלי.

חזרתי עם קיטעריעיתונים משיבצה עיתונים חשובים, וזה היה מסע ההכנה מוצלח ביותר. אבל שכרי היה כזה: למחרת פורסמה בארץ ידיעה על תרעומת בחוגי המישלחת הכלכלית בשל נסיעה בלתי-דרושה ובזבנית של אורי אורן בכל רחבי היבשת.

מאוחר יותר הופיעה ידיעה: במישלחת הכלכלית עובדים 12 שעות ביממה, ורק אורי אורן עושה חיים.

(כאן באה השאלה המתבקשת: המראית, עדה החפלט, ביקשה לדעת אם אנשי המישלחת הכלכלית עוסקים במסע-צלב נגד אורן).

הצ'ק נשאר במלון. זה ששר-המישטרה לא שייך לקליינטורה של הרוקטור לא שינה הרבה, כי אחרי הכל שר זה שר. לעומת זאת היתה לקליינט החדש בעיה: עיסוקיו מכריחים אותו להסתובב בארץ, והוא יכול להגיע לטיפול המתמשך — ניתוח-חניכיים, ניקוי-שרושים והתי-קנת גשר זמני — רק פעם לחודש, כיום הרביעי לפני הצהריים.

אצל הרוקטור מתחשבים עם ה-קליינטים, וכך היה הגבר מגיע פעם לחודש, כשהרופא עושה את שלו, שלב אחר שלב, במשך חודשים רבים.

מהקליינטים מן הסוג המיוחד, המטופלים במירפאת הרוקטור, אין גובים תשלומים עליהם, ומקובל כי מתחשבים איתם רק עם סיום הריפוי. לכן, רק כאשר הגבר כבר נשא בפיו את גשר ארבע שיני החרסיה המבחיכות, החליטה אשת הרוקטור כי הגיעה השעה לבקש את 1800 הדולר פלוס מע"מ. הקליינט ביקש גורא סליחה, הוא חזר באותו בוקר מחיפה, ושכח, כנראה, את פינקס הצ'קים שלו בבית-המלון על הכרמל. אבל הוא הבטיח כי יעשה מאמץ ותוך יר-מיים-שלושה יעבור בתל-אביב ויפרע את החשבון.

ואכן, כעבור יומיים הופיע הקליינט — או יותר נכון, אות-חיים ממנו. היה זה מיכתב מכלא רמלה, שבו ביקש האישי סליחה, גילה כי הוא אסיר, המרצה תקופת מאסר ממושכת על פשיטת-רגל, וכי הוא זכה, בגלל התנהגותו הטובה, לכמה ימי חופש בהפסקות של חודש בין יום חופש למישונו, שאותם ניצל לתיקון שיניו. אשר לתשלום, יצטרך הרוקטור לחכות, כי קודמים לו כל הנושים הרבים של הקליינט מרמלה, שבגלל החובות להם הוא פשט את הרגל, ופירעון חובותיהם יקח קצת זמן.

כראוי לרופאי-שיניים טוב, אבל אותה הרוקטור בשקט. אלא שאשתו החליטה כי מאותו יום והלאה היא תגבה מכולם תשלומים עליהם, שבגלל אפילו מכאלה המזכירים את שמותיהם של שרים.

וכאשר היררה לרגע מניין בעצם הכיר אותו נוכל את שרה-מישטרה, נזכרה עד מהרה, כי שרה-מישטרה הוא הממונה על שירות בתי-הסוהר.

מנגנון

החיים הקשים בניו-יורק

מה כאב לקונסול החרוץ

לצד הקונסוליה הישראלית, הכפר פה למישר-החוץ, והמישלחת העני-קית של מישר-הביטחון, פועלת בניו-יורק גם מישלחת כלכלית. אין זו יחידה מגובשת אחת, אלא אוסף של נציגויות, הכפופות כל אחת למישרד כלכלי אחר בירושלים: יש נציגות של רשות-ההשקעות, יש נציגות מיסחרית, יש נציגות-האוצר, יש מישלחת-אספי-קה ויש נציגות מישר-התיירות.

קונסוליה-הסברה במישלחת, אורי אורן, משוכנע, כי רבים מן העובדים בנציגויות האלה אינם עסוקים אלא בהכשלתו. אני קורבן לציר-ארס, הוא הכריז, כל מי שיכול להרים אבן — מרים וסוקל אותי.

אורן (52), עיתונאי במקצועו, בעבר פעיל ברפ" ויועצו הקרוב של השר דויד לוי, כועס.

בראיון שבועון הירדנים, ישראל שלנו שפך אורן את ליבו:

מתפרסמים אודותיי דברים שאין להם גרסאים, למשל, פעם קיבלנו, ישראל פיקול (הציר הכלכלי שכבר סיים את שליחותו) ואני, הזמנה למופע של פירנק טיטאטרה באטלני-טיקסיטי. יצאנו עם נשותינו באחד מסופי-השבוע וחזרנו בתום המופע. הודי טוב סיפר, ועיתונאים פירסמו, כי "הציר הכלכלי ועורו יצאו להמר באטלניקסיטי".

שכן, כל סיפור המירמה נסכ סכיב מישפט על ירושה. למישפחת ברזילי הוגשו מיסמכים מישפטיים שונים, כדי לשכנעם באמתיות הסיפור.

אילן סיפר כי קוסטין אמר לו לראוב שיהיו בידו הוכחות כי חי עם דוריס, גר איתה בחדר אחד בבית-מלון והיא נתנה לו את הכספים כאתנן. הוא לא האמין למראה עיניו כשראה את תמונת-העירום שצילמתי את דוריס. הוא נתן לי הרבה מחמאות עליה, סיפר אילן, והוא הקליט שיחה שלו עם דוריס, שבה הוא מכחיש כל קשר לפרשה, כדי שגם הוא יהיה מכוסה. תוך כדי מישפט הנוכלות הסתבך קוסטין בכתב-אישום נוסף, שהוגש בימים אלה נגדו ונגד ידידו, עורך-הדיון

היין שהגישו לו, זה כמעט נתקע לו בגרון, העידה בלה.

לזוג רדיאנו הובטחה עלי-ידי התביעה חסינות על כל מעשיהם במסגרת הנוכלות. הם נחקרו חקירה נגדית צולבת עלי-ידי נירה לידסקי, אך לא חזרו בהם מריבניהם.

הערויות העיקריות נגד קוסטין הן כמובן אלה של אילן מרגלית ושל דוריס ועזרא ברזילי, דוריס סיפרה, כי קוסטין אישר לה בטלפון כמעט כל פעולה של אילן, הוא דרש כספים, הציג את אילן כקדוש, ואמר לה שהיא עושה מוצאות כאשר היא עוזרת לאילן. האמנתי לו, הוא עורך-דיון, אם אי-אפשר להאמין לעורך-דיון, אז למי אפשר? חזרה ואמרה דוריס כמה

המבקרים נמל (מאז הוא בוטל) וקוסטין תראה לי את אילן ואת הגברת שאיתו. אני והצלם עמדנו בחוץ וחיכינו, וקוסטין הלך הצידה.

ניגשנו אל אילן והאשה, הצגתי את עצמי כעיתונאית ושאלתי כמה שאלות על אביו של אילן. הידיד צילם. זה נמשך דקה או שתיים, ואז חזרנו לקוסטין, שנתן לי הרבה מחמאות על שהייתי עיתונאית כלי-כך טובה. השתמשנו במכשיר-ההקלטה כנותי ושמענו את כל השיחה. צחקנו ושמענו אותה שוב בחברה, ההקלטה עברה מיד ליד עם שומחקה. זה היה מאורע חברתי של כולנו.

הדחת עדים

ר לה לא ידעה לשם מה היא צריכה להתחזות כעיתונאית, ר חשבה כי מדובר בתעלול מברכה. השאר לה שנשאלת במישפט היא, האם ידע קוסטין מרוע יש צורך לעשות רושם על הזקנה? האם קוסטין הוא זה שהמציא את הסיפור בדבר מריבה בין אילן ואחיו על ירושת אביהם? האם הוא שהמציא לאילן מיסמכים המוכיחים כי הוא בעל וילה, בית ברינגוף ועוד רכוש בישראל? האם הוא שהמציא לאילן הזמנות לבית המישפט, כדי להראותן למישפחת ברזילי ולסחוט מהם כספים? או אולי היה הכל פרי מוחו של אילן.

אין יכולתי להגיע לרופא באיכילובו אני ארם קטן? שאל אילן, כאשר התייחס לר"ד חיים רדיאנו, בעלה של בלה, שגם הוא היה מעורב כסיפור הנוכלות.

כאזיה יום ישבנו בביתו של קוסטין, והוא אמר ששוב צריך להרשים את הזקנה, הוא אמר שיש צורך לשלוח צלם לאמסטרדם, והציע

הקורבן דוריס ברזילי, שכונתה עלי-ידי קוסטין. "הזקנה" שילמה לאילן מרגלית מאות אלפי דולרים בגלל סיפור המישפט הבדוי. דוריס טענה, כי סמכה על קוסטין, מפני שהוא עורך-דיון.

הבער עזרא ברזילי, בעלה של דוריס, ששילם גם הוא מאות אלפי דולרים, שמע בבית-המישפט על בגידה בכיכול של אשתו עם אילן.

המאהב אילן מרגלית, צעיר שהצליח להמילטון ברישתו את בני-הזוג ברזילי. הוא טען בבית-המישפט כי קוסטין היה המורה שלו.

ואן שכטר, לדברי התביעה, פנה קוסטין ממעצרו לירידים, ודרכם ניסה להריח לעדות שקר כמה עצירים שישבו בתא אחד עם אילן מרגלית. הוא הבטיח להם אלפי דולרים כדי שיעירו כי אילן סיפר להם שהמישטרה והפרקליטות הבטיחו לו עונש קל, אם יטיל את כל האשמה על עורך-הדיון קוסטין.

אילן מרגלית נשפט כבר על חלקו בפרשה, ונידון למאסר שנתיים בפועל ושנתיים על תנאי. קוסטין עדיין נמצא לתוצאות מישפטו הראשון, ואחרי-כך ייתן את הדין במישפט על שיבוש הליכי מישפט והדחת-עדים, התלוי ועומד נגדו.

פעמים. אם אולי יכלה הסניגוריה להתמודד עם שיחות-הטלפון ולטעון, כי שיחות אלה נואלו עם אדם שהתחזה לקוסטין בלי ידיעתו — הרי התערעה אפשרות זו בגלל עדותה של דוריס, אשר לדבריה מסרה לידיו של קוסטין 8000 דולר במוזמן, במיגרש-התנהיגה של בית-החולים ביילינטון. בעת אחד מביקוריה בארץ. מרוע לקח קוסטין סכום גדול כזה במוזמן מידי הגברת ברזילי על זאת ויכל לענות כאשר יעלה על דוכדה עדים וימסור את גירסתו. התביעה טען בנודאי, שכל פרשת הרמאות נולדה במוחו של עורך-דיון:

לבעלי לנסוע, העידה בלה. התוכנית היתה שר"ד רדיאנו יטוס להולנד יחד עם אילן, ובנמל-התעופה שם, ליד מישפחה ברזילי המכה, ינסה לראיין את אילן על אביו, איש השידך-בית, ועל מחלתו.

אולם אילן לא התעורר בזמן, ורדיאנו מצא את עצמו בהולנד בלי אילן. הוא טילפן לקוסטין וזה נתן לו הדרכה חדשה: "אתה לא תהיה עיתונאי, אתה תהיה רופא". אמר לו קוסטין, וכך הגיע ר"ד רדיאנו למיס' עדה של מישפחת ברזילי והציג עצמו כרופאו האישי של אביו של אילן. בעניי סיפר שהיה לו כלי-כך לא נעים, שכאשר אכל את חתיכת הפיצה וכוס

קונסול אורן

כמו בחור סיציליאני

חס וחלילה, אפילו מגוחך לחשוב כך. אבל די בשניים-שלושה יחידים חרוצים, כדי לחולל מהומה הגונה.

כמות מצטברת הופכת להיות בעלת ערך. המכניזם: קודם מוסרים עובדות, ממקורות המישלחת, אחר-כך הן מתפרסמות, ואז נדהמים אנשים למי-רא עיניהם. זה ממש כמו אותו בחור סיציליאני, שסירב להתחתן עם הבחורה שאיבדה את בתוליה במיטתו, משום ש-במישפחתו מתחתנים רק עם בתולות.

עד כאן טענותיו של אורן. האם יש בכלל משהו, מלבד אורן עצמו, המוכן לשבח את עבודתו כקונסול-הסברה במישלחת הכלכלית?

אורן: עובדה היא שזכיתי במחמאות מן הממונים עליי. אבל, לא ברור מי הם הממונים. אורן מונה לתפקידו לפני שלוש שנים בידי שרה-אוצר דאו, יורם ארידור, אחרי שהושאל ממישר-הביטחון והשיכון. בניו-יורק הוא היה כפוף לציר הכלכלי, ישראל פיקול. בנתיים התפטר ארידור וגם פיקול שב לארץ, מבלי שנמצא לו מחליף. אחר-כך נתבטלה מישלחת הציר.

יריביו של אורן מצליחים להציק לו, אבל הוא יודע כיצד לנקום בהם. אורן: "סיימתי שלוש שנות-שרות, ומעולם לא התכוונתי להישאר כאן שנה רביעית. ערכת את כל ההכנות לשוב הביתה, אבל כשהעיתונות התחילה לכשר את קיצור שליחותי, לא רציתי לחזור עם חוויה איומה. זו הסיבה שאני עדיין כאן."